

MUSIKKPEDAGOGENES

Vårnytt fra lokalavdelingene

NYHETSBRREV

Innhold

- Leder
- Hjemmeundervisning i koronatider
- Hva og hvem er EMCY
- Stipendtildeling 2020
- Minneord Erna Skaug
- Vår lunsj med Cecilie Barratt-Due

Hilsen fra leder i MPNorge

Kjære medlemmer, Uvesenet som kalles covid-19 er over oss og har i et globalt perspektiv rammet oss alle. Vi er alle i samme båt. Musikk lærere har sin rolle oppi det hele. Vi prøver etter beste evne å holde motoren i gang, og vi får virkelig prøvd vår omstillingsevne til fulle. Mange musikk lærere har kastet seg rundt og læringskurven har skutt i taket når det gjelder å ta i bruk digitale virkemidler i undervisningen. Mange høyrer nå sin kompetanse på nye verktøy som vi i også i etterkant kan utnytte på en langt bedre måte enn for bare uker siden.

Jeg tenker spesielt på de som har mistet sitt inntektsgrunnlag over natten. Heldigvis tilhører vi gruppen

av kreative yrkesgrupper og vi er nok flere som har revurdert vår definisjon av å spille live. Det popper opp med streamede konserter fra kjellerlokaler og stuer. Bra initiativ! Herved er oppfordringen gitt om støtte opp om våre kollegaer og medvirke til at flest mulig rundt oss har et livsgrunnlag.

Hva det koster Norge AS og hvor lang tid det vil gå før vi er tilbake i normal gjenge er det ingen som har svar på foreløpig. I mellomtiden så får vi gjøre det beste ut av situasjonen, ha åpne linjer og ta vare på hverandre etter beste evne!

Siv Klippen

Lærer Eli-Marie Davidsen
 Elevene heter: Aurora Grønnestad (klarinett)
 og Solveig Grønnestad (saxofon)

Hjemmundervisning i korona tider!

Jeg er saxofon, klarinettpedagog og leder i Musikkpedagogene Drammen. Jeg underviser ved ulike arenaer i Drammen/Sande området i tillegg til å være utøver. I disse Corona tider må man være kreative for å opprettholde motivasjon hos vår elever. Jeg underviser dem via facetime og nett:-) her er noen ord fra 2 av mine talentfulle elever om situasjonen og undervisningsformen vi nå må ta i bruk:-) Bilde er tatt av Gine Karete Grønnestad.

Elevene heter: Aurora Grønnestad (klarinett) og Solveig Grønnestad (saxofon)

Om situasjonen generelt:

Vi legger oss og står opp til nesten samme tid som før, men vi drar jo ingen steder etter frokost. Da logger vi oss bare på hver vår skjerm og begynner å jobbe med skolearbeid. Aurora (12 år) holder litt kontakt med venner over Teams og FaceTime, men for Solveig (8 år) kan dagene bli lange når alle andre i familien er opptatt med sitt. Vi har vår egen dagsplan i tillegg til hjemmeskolen. Hver dag må vi ut og lufte oss, gjøre noe husarbeid og spille litt på instrumentene våre. Og så prøver vi å være kreative med lek og moro ellers. Nå som været er så fint, har vi tatt fram syklene våre også.

Om spilletimer over FaceTime:

På tirsdag hadde vi første spilletime over FaceTime. Vi følger vanlig tid, som om vi skulle vært på kulturskolen, men sitter i stua. Telefonen har fått sitt eget notestativ, så Eli-Marie kan se oss når vi spiller. Det er litt annerledes enn å ha en vanlig spilletime, for Eli-Marie kan ikke peke og vise på samme måte. For eksempel forteller hun oss hva vi bør notere på notarket. Til vanlig pleier hun å gjøre det for oss. Likevel er det mye som er likt. Eli-Marie har notene vi spiller på PC-en foran seg og kan følge med på det vi spiller. Vi kan se hverandre og snakke med hverandre. Det er fint at spilletimene fortsetter. Det er enklere å øve når du har noe å øve til. Nå som alle konserter i nær framtid er avlyst, blir spilletimene det vi øver til. Dessuten trenger vi veiledning for å komme videre i et stykke. Vi gleder oss til å møte opp på kulturskolen igjen, men spilletimer over FaceTime er et godt alternativ.

MVH Eli-Marie Davidsen

Hva og hvem er EMCY og hvorfor skal MPNorge engasjere seg i denne organisasjonen?

EMCY fyller i år 50 år og står for European Union of Music Competitions for Youth. EMCY er en paraplyorganisasjon for nasjonale og internasjonale musikkonkurranser for barn og unge. Organisasjonen ble stiftet i 1970 for å utvikle musikkutdanning og for å promotere unge musikk talenter i et semi-profesjonelt miljø på europeisk nivå. Siden 1992 ble det også utvidet til at internasjonale musikkonkurranser kunne bli medlem. Nedenfor følger noen av fordelene ved å være medlem:

European Union of Music
Competitions for Youth

Nedenfor følger noen av fordelene ved å være medlem:

- Online synlighet (hjemmesiden har i gjennomsnitt 18 000 klikk i måneden).
- UMM's nyheter på EMCY's hjemmeside.
- Pressemeldinger, artikler, trykte brosjyrer, radio, TV og online markedsføring både på nasjonalt og internasjonalt nivå.
- Synlighet på facebook og på EMCY's Youtube kanal.
- Årlige konferanser, Generalforsamlinger og workshops for alle involvert parter.)
- Konsulenttenester og støtte gjennom jevnlig kontakt og besøk til konkurranser.
- Råd og støtte til for eksempel valg av jurymedlemmer.
- Samarbeid med partnere, konsertarrangører og internasjonale organisasjoner.

Siden MPNorge ble medlem har vi brukt dette nettverket til å utvikle UMM og bruker EMCY's nettverk til å engasjere prisvinnere fra andre konkurranser til å delta på Europeisk konsert under UMM.

MPNorge sitt sentralstyre velger én person i styret som hovedkontakt for EMCY. For tiden er det Alexander Njøs Nygaard som har dette vervet. Styreleder reiser som oftest også på internasjonale konferanser.

UMM eies nå av fire likeverdige partnere; Norges Musikkorps Forbund, Norges Musikkhøgskole, Norsk kulturskoleråd og MPNorge. MPNorge ønsker på sikt at våre andre partnere også skal få et sterkere eierskap til EMCY ser gjerne at de andre organisasjonene også sender representanter til konferanser. I mellomtiden er det MPNorge og prosjektleder for UMM som står for det meste av nettverksbyggingen.

Hvert år sender vi mange av våre prisvinnere fra UMM på kryss og tvers i Europa. De siste årene har våre prisvinnere blant annet blitt sendt til Malta, Tyskland, Østerrike, Spania, Ukraina, Sverige og Finland for kursing, festivalopptredener og konsert oppdrag.

Epoche_F var 2019 var et av prosjektene til EMCY, og våre lesere kan lese om hvordan 4 av UMM's prisvinnere opplevde å være med på dette prosjektet.

MPNorge har nå fått godkjent søknaden om å arrangere en EMCY konferanse i Norge 2021. Det blir spennende og vi gleder oss til å få besøk av representanter fra mange fine partnerkonkurranser i Europa.

For mere informasjon, besøk: <https://emcy.org>

For MPNorge, Siv Kristin Klippen

UMM: 4 heldige prisvinnere på kurs i Tyskland.

Gjennom vårt medlemskap i EMCY (European Music Competitions for Youth) fikk 4 UMM prisvinnere mulighet til å delta på på Epoche_F. Dette er et kurs i samtidsmusikk for unge utøvere og prisvinnere fra hele Europa. Kurset ble avholdt i Tyskland, desember 2019.

I disse korona-tider trenger vi alle å omgi oss med positivitet og derfor er vi meget fornøyde med å kunne dele deltakernes egne entusiastiske rapporter fra kurset og turnéen med våre lesere.

Reisebrev Epoche F

Mikkel Brekke Krossli:

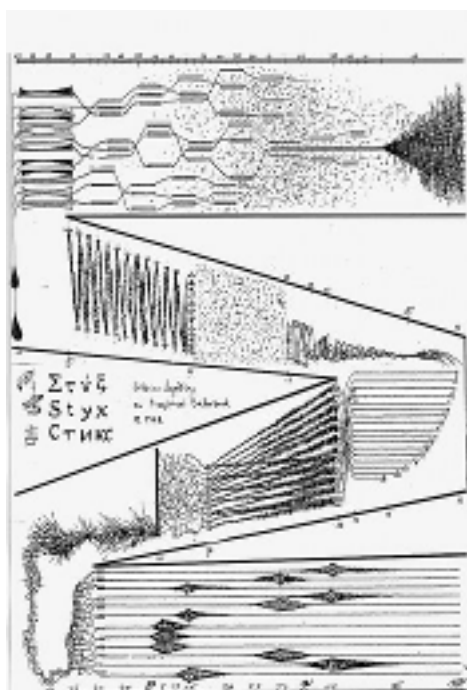
Epoche_f var en utrolig spennende opplevelse. Vi fikk lære masse om moderne klassisk musikk, og ikke minst bli instruert av noen av de ledende musikerne i verden innenfor dette feltet. Det var definitivt mye nytt for meg å sette meg inn i, i motsetning til tradisjonell klassisk musikk som gir musikeren veldig store friheter. Gjennom dette fikk vi utforsket instrumentene våre til et nytt nivå, og lærerne var til stor hjelp og kunne utrolig mye om alternative måter å bruke instrumenter på.

Selv om det er mange unge musikere som kanskje ikke ser for seg en karriere innen moderne klassisk musikk, så tror jeg et kurs som Epoche_f er til stor hjelp for å utvide horisontene litt hos de unge. En bred musikalsk forståelse er essensielt for musikere, så jeg er utrolig takknemlig for å ha kunnet delta på dette kurset!

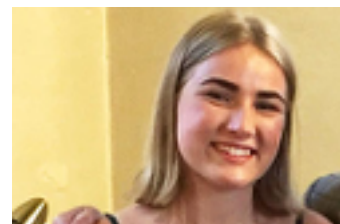
Bilde fra kurs i Frenswegen, Tyskland

Eksempel på notasjon.

Emilie Ravn Jensen:

Å få delta på den internasjonale mesterklassen Epoche_f 2019 var utrolig givende. Ti intense dager hvor vi ble instruert og dirigert av musikere fra Ensemble Modern, som ikke bare viser seg å være ekstremt dyktige musikere, men også fantastiske mennesker som higer etter å lære bort sine kunnskaper.

Jeg har lært masse om moderne musikk, og ikke minst lært en ny måte å lytte på. Man må lytte mye mer aktivt, og man må orientere seg om hva alle musikerne gjør til enhver tid. Musikken er som er puslespill, alle stemmene og notene fyller ut hverandre og det gjør derfor at alle detaljer er særdeles viktig for å fullføre puslespillet.

Vi startet i Frankfurt, dro så videre til Nordhorn og bodde i et helt fantastisk kloster. Vi startet vår turne der, før vi dro videre til Amsterdam og avsluttet i Antwerpen.

Nye venner, ny musikk og nye kulturer har vi vært så heldige å få oppleve. Å få spille med så utrolige dyktige medmusikere har vært veldig inspirerende og ikke minst veldig gøy.

Dette kurset kommer jeg ikke til å glemme med det første.

Skage Rollheim Larsen

Å takke ja til tilbudet om å reise til Frankfurt for å delta på masterclass med Ensemble Modern, er noe jeg er veldig glad jeg gjorde. Det å kunne tilbringe 11 dager med et så proft og bra band er rett og slett luksus. Det var en opplevelse jeg kommer til å huske i lang tid og en erfaring jeg kommer til å ta med meg videre i min karriere!

Jeg dro til Frankfurt fra Stavanger via Oslo. På flyplassen i Frankfurt møtte jeg Dagny og Emilie. Vi tok følge sammen til toget og videre på trikken som førte oss til hostellet vi bodde på i Frankfurt sentrum. Her møtte vi Mikkel, som kom fra studier i København.

Før vi skulle møte med alle de andre, tok vi turen innom julemarkedet i Frankfurt og så oss litt rundt før vi satte oss ned for å ta en Gluhwein! I fire dager var vi i Frankfurt og øvde i lokalene til Ensemble Modern. Her hadde vi fellesøvelser i orkesteret, samt ulike rytme og improvisasjons-workshops. Jeg, Mikkel, og den svenske trompetisten Ture, fant tidlig en god tone, noe som gjorde hele oppholdet enda gøyere! En av kveldene dro vi til den gamle operaen i Frankfurt for å høre på konsert med Ensemble Modern. Her fikk vi litt inntrykk av hva slags musikk de drev på med og hva vi skulle jobbe med den kommende uken. Stykkene vi hadde på repertoaret var Hanns Eisler «Kammersinfonie op.69», Earl Brown «Novara, Anestetis Logothetis «Styx», John Adams «Shaker Loops», Anton Webern «Konzert op. 24», Nikos Skalkottas «Octet», og i tillegg spilte vi et improvisert stykke som vi jobbet med i løpet av kurset. Allerede fra starten av var det sykdom som skulle vise seg å ødelegge for noen av oss ungdommer i ensemblet. Kontrabasisten som skulle være med oss kom ikke på grunn av sykdom i tillegg til at den ene valthornisten også ble syk helt i starten av oppholdet og måtte reise hjem bare etter et par dager.

Så dro vi til Kloster Frenswegen i Nordhorn. Her bodde og øvde vi på et gammelt, men nyrestaurert kloster. I tillegg til ensembleundervisning fikk vi også kurs i «music moderation», altså å forberede lytterne ved å fortelle litt om musikken vi skal spille. To ganger til dagen jobbet vi med å forberede stykkene vi skulle spille, med hjelp av en egen veileder på dette. Ensemble Modern har virkelig allsidige og dyktige musikere, og spesielt gøy var det når jeg fikk «jammet» med Valentin Garvie, trompetlæreren på kurset. Han var også en svært dyktig jazztrompetist som nå free lancer som musiker i hjemlandet sitt Argentina og spiller på tvers av sjangre. Vi lagde en liten jazz trio med meg på vibrafon, Valentin på trompet og Pierre på kontrabass. Etter flere dager her begynte jeg også å bli bedre kjent med de andre unge musikerne som var med, så har fått flere nye kontakter på tvers av landegrensene. Vi avsluttet oppholdet vårt i Kloster Frenswegen med den første konserten på turnéen vår i kapellet der.

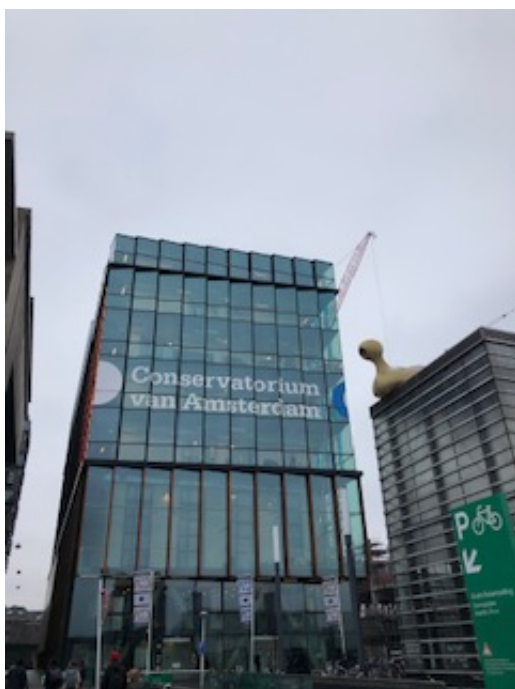
Neste stopp på veien var Amsterdam. Da vi kom frem sjekket vi inn på hotellet for så å dra rett til konservatoriet for oppvarming og for å teste ut salen, ettersom vi skulle ha konsert samme kveld. Her fikk vi også servert enormt god mat! Konserten der var etter min mening, kanskje den mest vellykka. Det var også kjekt å få spille i Bernard Haitink salen, flott sal!

Etter én overnatting i Amsterdam dro vi videre til Belgia, til byen Antwerpen. Her bodde vi på et svært og veldig fint hotell - Deilige senger! Den første dagen fikk vi litt tid til å se byen. Så jeg, Mikkel, Ture, og romkamerat/slagverkerkollega Gabriel, tok trikken inn til sentrum. Her spiste vi blant annet Belgiske vafler!

Siste konsert gjorde vi på konservatoriet/teateret i Antwerpen. Etter det gjensto det bare å si farvel til alle jeg hadde møtt og spilt med disse dagene. Vi fire norske pluss svenske Ture, tok samme fly til København hvor jeg sa ha det for denne gang til Mikkel og Ture som skulle til København og Malmø. Emilie og Dagny dro videre til Oslo og jeg direkte til Stavanger.

I ettertid ser jeg tilbake på denne turen som enormt lærerik og utrolig inspirerende! Å få et dypdykk inn i denne typen musikk ga meg ikke bare et nytt syn på moderne musikk, men det har nok også gitt meg ett nytt syn på musikk generelt. Turen hadde heller ikke vært like kjekk uten det sosiale! Jeg har møtt flere flinke unge musikere, som også er veldig fine folk, og knyttet nye bånd.

Tusen takk for meg!

Dagny Mehus

Jeg og og tre andre prisvinnere fra UMM fikk i fjor muligheten til å delta på kurset epoche f med Ensemble Modern i samarbeid med Jugend Musiziert og EMCY (European Union of Music Competition for Youth) etter invitasjon fra UMM og Musikkpedagogene Norge. I desember 2019 tilbrakte vi 11 dager hvor vi lærte å spille samtidsmusikk gjennom mesterklasser, kammermusikk, workshops og øvelser.

Gjennom workshopene jobbet vi med improvisasjon, og komponerte i løpet av kurset et improvisasjonsstykke til konsertene vi hadde på slutten av kurset. Andre stykker vi spilte inkluderte Hans Eislers Kammer-Symphonie og Styx av Anestis Logothetis - sistnevnte med en helt annen notasjon enn noe noen av oss er vant med å lese. En av musikerne sto foran og imiterte en klokke i stedet for at vi hadde en dirigent.

Vi ankom Frankfurt 5. desember. Her ble vi i 4 dager mens vi ble kjent med hverandre og øvde inn de forskjellige stykkene. Vi fikk også dra på konsert og høre Ensemble Modern spille.

Deretter gikk turen til Kloster Frenswegen i Nordhorn, ikke langt unna grensen til Nederland. Klosteret sto ferdig ved starten av 1400-tallet, og har gjennom historien hatt flere bruksområder. I dag brukes klosteret blant annet som konsertlokale og overnattingssted. Her tilbrakte vi 5 dager med intens øving, men også en intern kammermusikk-konsert.

Kurset ble avsluttet med 3 konserter; en i Kloster Frenswegen i Tyskland, en på konservatoriet i Amsterdam, og en i deSingel i Antwerpen. Det var varierende med publikum på de ulike konsertene, men vi avsluttet sterkt i Antwerpen med nærmere 100 publikummere i salen. Hver konsert ble unik, ettersom flere av stykkene krevde mye improvisasjon, i tillegg til at programmet endret seg fra konsert til konsert.

Dette kurset har vært en veldig lærerik og morsom opplevelse. Selv har jeg lært en del om samtidsmusikk, som er noe jeg ikke har kommet på tanken å lære noe om på egen hånd. Det har åpnet øynene mine for ny og kul musikk. Det var morsomt å bli kjent og spille med andre prisvinnere fra land i hele Europa.

Tusen takk til Musikkpedagogene Norge og UMM som inviterte meg og gjorde dette mulig.

Fra prøve i Amsterdam

MPNorges stipend.

Vinnere av MPNorges stipend for 2020 er tildelt Magrit Honecker for hennes prosjekt «Mozart som barn og Mozart på reise» og Monica Tomescu-Rodhe for hennes forestilling «Fannys år».

MPNorge gratulerer dem begge og ønsker dem lykke til med forestillingene.

Takk til stipendkomiteen som har gått grundig igjennom alle søknadene. Til sammen kom det inn 6 søknader. Nedenfor kan dere lese prosjektbeskrivelse for disse to prosjektene.

Grunnet korona-krisen og økonomisk likviditet for 2020 så må MPNorge ta forbehold om dette stipendet kan utlyses i 2021.

Musikkpedagogene Norge Stipendtildeling 2020 - prosjektbeskrivelse

Margrit Honecker

Mozart som barn og Mozart på reise!

En forteller-forestilling for barn med pianomusikk av Wolfgang Amadeus Mozart- Dette er forteller-teater, om den spennende historien om Mozart som barn.

Haakon Strøm forteller og spiller roller, mens Margrit Honecker spiller Mozarts musikk.

I forestillingen opplever ikke barnepublikummet bare musikken til en av verdens største komponister; de får også en innblikk i hans liv og ikke minst være med på den store reisen rundt i Europa. En reise familien Mozart la ut på sammen, med mange eventyr.

Vi forteller også om livet på 1800-tallet, hvorfor de hadde parykk, at de skrev med blekk og fjærpenn og hadde levende lys. De hadde ikke telefon eller ipad, ikke bil, de skrev brev og reiste med hest og vogn.

Barnepublikummet får høre om hunden Pimperl, og hva som skjedde da Mozart ble invitert til Kongen og Dronningen av Frankrike.

Vi ønsker å holde 11 barnekonserter; 10 konserter til barnehagebarn og 1 konsert i Ullevål sykehus.

Vårt ønske er at barn skal bli kjent med klassisk musikk i tidlig alder.

«Mozart som barn» egner seg godt til dette formålet, da vi via hans historie dukker inn i en barneverden. Vårt publikum, barn, får høre historien om et annet barn på deres egen alder, og da dette barnet er musiker og komponist, er den klassiske musikken en naturlig del av historien; godt inkorporert i handlingen og utstyrt med begripelige rammer.

Vi ønsker å invitere barnehagebarn fra 4 år til Hurumsalen, hvor de får mulighet til å oppleve historiefortelling og konsert i en staselig atmosfære. Barna involveres i løpet av forestillingen med ulike aktiviteter, som for eksempel å synge, og klappe på ulike måter.

Vi ønsker å vise at klassisk musikk også kan være morsomt og spennende, samt at man kan formidle følelser gjennom musikk.

I høst arrangerte vi en prøveforestilling i Treklang barnehage, og tilbakemeldingene var svært positive.

Foto: Lars Bryngelson

Foto: Lars Bryngelson

Musikkpedagogene Norge Stipendtildeling 2020 - prosjektbeskrivelse

Monica Tomescu-Rohde

Prosjektet “Fannys år” søker å sette lys på den kvinnelige komponisten Fanny Hensel, søsteren til Felix Mendelssohn-Bartholdy, og det som jeg anser som hennes betydelige soloverk for klaver, *Das Jahr*.

Das Jahr er en syklus av 12 karakterstykker som bærer tittelen etter årets måneder og i tillegg en kort postlude. Syklusen representerer Fannys “andre musikalske dagbok” basert på favorittsteder da hun reiste gjennom Italia i 1839/40. Dette året var blant de lykkeligste i Fanny liv. I Italia fikk hun anerkjennelse for sitt arbeid utenfor familiens sirkel, og ble kjent med ulike musikere som verdsatte hennes arbeid og støttet hennes kreativitet.

Fanny Mendelssohn-Hensel (1805-1847) vokste opp i en velstående og høyt kultivert familie i Berlin. Hun og hennes yngre brødre, Felix og Paul, og søsteren, Rebecca, fikk alle utmerket utdanning. Mens Felix’ utdanning inkluderte lange reiser, og han fikk prøve seg som dirigent og pianist, og ble kjent med de berømte musikerne i tiden, hadde Fanny mange restriksjoner. I en alder av 14 år påminnet faren henne om å konsentrere seg om sin fremtidige rolle som kone og mor. Hennes musikalske aktiviteter gikk ikke utover grensene til familien Mendelssohns sirkel; offentlige konserter og publisering av musikalske verk ble ikke ansett som kvinnelige aktiviteter.

Den italienske reisen, og spesielt perioden i Roma, resulterer i viktige endringer i Fannys syn på livet. Hennes nye og stadig voksende vennekrets, og spesielt de unge franske studentene i Villa Medici som beundret hennes pianistiske og komponistiske ferdigheter, påvirker hennes selvtillit på en positiv måte. Hennes største støttespillere er komponistene Charles Gounod og Narcisse Bousquet, og maleren Charles Dugasseau. Det er ikke utelukket at Gounods kjente “Ave Maria”, skrevet etter J. S. Bachs preludium I C-dur, er et direkte resultat av hans vennskap med Fanny, som introduserte Bachs verker til de franske kunstnerne under Villa Medicis soiréer.

Tilbake i Berlin komponerer Fanny sitt viktigste klaververk, den biografiske syklusen *Das Jahr* (1841). Ideen om å representere i musikalsk form de 12 månedene av året var unik i hennes levetid. Først 30 år senere prøver en annen komponist seg på å skrive en lignende syklus: P. I. Tchaikovsky komponerer *Årstidene* i 1876.

Syklusen ble dessverre ikke Fannys førstevalg til å publiseres i 1846, året da hun begynte å gi ut en del av sine komposisjoner. Hennes brå død i 1847 satte en stopper for utgivelsen av hennes verk, og *Das Jahr* ble glemt helt fram til 1989 da interessen for hennes verker begynte å vekkes igjen, og verket spilles inn flere ganger.

Ti år etter dukker det opp i en privat kolleksjon i et av de opprinnelige manuskriptene som kaster et nytt lys over syklusen. Manuskriptet inneholder ikke bare musikken, men er også beriket med vignetter tegnet av mannen hennes, Wilhelm Hensel, og med poetiske epigrammer av Schiller, Goethe, Tick m.fl. i begynnelsen av hvert stykke. Ikke minst er manuskriptet skrevet på papir i forskjellige farger, hver måned med sin farge, noe som tilfører ekstra stemning.

Det er dette tverrfaglige og audiovisuelle budskapet i *Das Jahr* som er bakgrunnen for prosjektet mitt. Musikken får en dypere, tredimensjonal betydning når den interpreteres slik komponisten hadde presentert/tenkt i utgangspunktet. Målet med prosjektet er å lage en forestilling hvor lys, poesi og tegninger er med på å understreke det musikalske budskapet.

Prosjektet har flere fasetter:

- det kaster lys over statusen kvinnelige komponister hadde i Romantikken,
- det setter i fokus Fanny Hensels viktigste år i hennes liv som komponist og musiker,
- det er den første klaversyklus skrevet i Romantikken, og ikke minst av en kvinne,
- det gir nye dimensjoner til programmusikken, sjangeren som utbredte seg gjennom Europa i den romantiske perioden,
- det gir et innblikk inn i datidens kulturelle og historiske hendelser i Europa.

Som utøver har jeg alltid vært på jakt etter nye måter å presentere den klassiske musikken på for et bredt publikum. Jeg føler at *Das Jahr* tilbyr en spennende mulighet til dette, ikke minst når komponisten har lagt alt til rette.

Siden 2017 har jeg arrangert en konsertserie i Drammen, "Kvinnelige spor i musikkhistorien".¹ Forestillingen "Fannys år", som søknaden gjelder, vil bli framført i sesongen 2020/21 i den nevnte konsertserien. Tanken er å presentere en musikalsk biografi og reisefortelling gjennom Italia slik jeg tror komponisten så den, med innslag av diktopplesning og visuelle virkemidler i form bakgrunnsbilder på lerret og bruk av lys for å frambringe de rette stemningene.

Musikkpedagogene - Hva skjer i lokalavdelingene?

Musikkpedagogene Oslo - stipendtildeling 2020

Marina Pliassova

Rapport om stipend fra MPOslo

Takk for stipendet jeg har fått fra MPO i forbindelse med bokprosjektet mitt!

Dette er en stor hjelp. Til høsten kommer ut den første delen av Pianokunsthistorie. Boken er under utgivelsen hos forlaget Bokvennen nå. Arbeidet var veldig omfattende. Jeg begynte å arbeide med materialet for 6 år siden. Det er ikke lett å kombinere daglig arbeid med skriving og forskning. I tillegg kommer en utfordring med at boken er skrevet på mitt morsmål, russisk, som jeg behersker bedre enn norsk.

Så ble den oversatt til norsk av min gode venn og fantastiske person Marianne Lund fra Tromsø. Vi har tidligere arbeidet sammen og jeg er svært takknemlig for hennes entusiasme og profesjonalisme. Når Marianne oversetter materialet, leser jeg det faktisk på norsk og kontrollerer musikalske begrep og eventuelle misforståelser. Så snakker vi sammen om det, av og til har «hot» diskusjoner om riktig og galt i forholdt til språk og begrep. Alt krever gode og dype samtaler over tid.

Denne delen av boken er om klavermusikk fra begynnelsen av, inkludert instrumenthistorie, med vekt på spansk, italiensk, engelsk og fransk klavermusikk innen renessanse og barokk. Det berører også noen musikkavhandlinger og noen utøvelse-prinsipper. Om alt går bra, så blir det etter hvert snakk om neste del av Pianokunsthistorieboken som omfatter nederlandsk og tysk musikk, inkludert sønner av J.S.Bach, samt kapitler om hvordan man skal spille gammel klavermusikk. Om dette lar seg realisere, så går man videre til neste epoke.

Alle kapitlene er lest og korrigert av professorer: Mark Shaviner fra Israel, Michael Wladkowsky fra Frankrike og Rafael Salinas fra Spania. De oversatte kapitler er også lest av Arnfinn Nedland, Wolfgang Plagge, Christina Kobb, Lars Haugbro, Elef Nesheim, Håkon Austbø, Einar Henning Smebye.

Jeg er svært takknemlig for deres støtte og interesse!

Jeg ser med stor glede at boken kommer ut, og håper at jeg kan fortsette dette ansvarlige og store arbeidet også i tiden framover.

Takk til MPO for støtte! Jeg er dypt takknemlig og jeg håper dere kommer til å like boken.

Med vennlig hilsen
Marina Pliassova

Musikkpedagogene Oslo - stipendtildeling 2020

Iskra Mantcheva

Rapport om stipend fra MPOslo

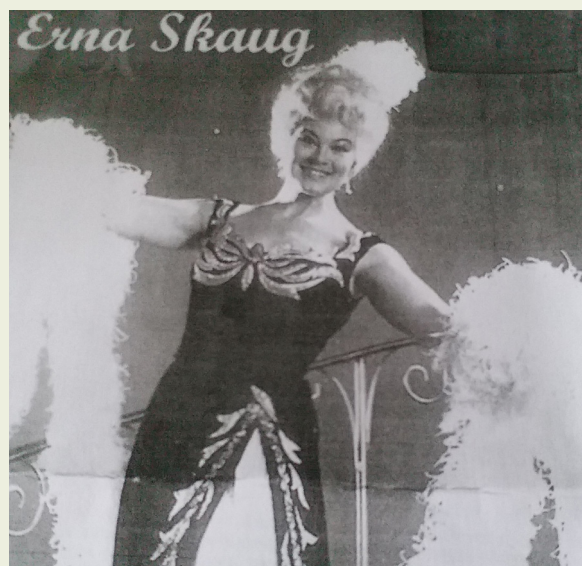
Jeg takker for tildeling av stipend på 5000 Kr fra MPO til mitt prosjekt.

Jeg er konsertpianist, som har fremført over 1000 konserter i Europa og USA og har utgitt seks solo-piano CD-er. Min utdannelse er fra Musikkakademiet i Sofia (Bulgaria), fra Tchaikovski konservatoriet i Moskva og fra Wien konservatoriet. Jeg har vært klaverpedagog i den Nasjonale musikkakademiet i Sofia ved pianofakultet i 13 år. Fra 1997 er jeg klaverpedagog i Oslo og mangeårig medlem av MPO. Mer info om Iskra Mantcheva på:
www.iskramantcheva.com

Jeg er blitt den første utøver (etter komponisten selv) av «Tocatta» av Evgeny Kissin, en veldig virtuos og krevende solo-piano stykke, som jeg har fremført på flere konserter. Det var en stor ære at den verdensberømte stjerne- pianist og nå også komponist valgte å sende til meg manuskript av notene. Nå vill jeg inkludere dette stykke i neste min CD. I løpet av de siste 10 år har jeg hatt den store ære å bli invitert tre ganger til Paris og Praha, for å spille mine programmer for Evgeny Kissin, før opptak av mine siste 3 CD-er (musikk av Chopin, Liszt, Schubert/Liszt, og Schumann/ Liszt). Hans råd og kommentarer over musikken har vært til stor inspirasjon og kilde til faglig kunstnerisk påfyll. Stipendet skal jeg bruke til CD opptak og til å ha komponistens anbefalinger for interpretasjonen av Tocatta for CD innspillingen.

Med vennlig hilsen
Iskra Mantcheva

Operasangerinne ERNA SKAUG (1923- 2020).

MINNEORD

av Geir Bråten, leder av Operaklubben Arie

Operasangerinnen og musikkpedagogen Erna Maryon Skaug var født i Skien 31.jan. 1923. I 1929 flyttet familien til Oslo, først Majorstuen og så til St. Hanshaugen hvor hun begynte på Ila skole. Hun tok pianoundervisning siden hun kom fra en musikalsk familie. I Fougstadgaten hvor hun bodde, bodde også den syngende keramiker Arne Hendriksen.

Oslo Universitet var stengt under krigen så Erna måtte etter artium ta private sangtimer fra 1943 med Gudrun Bøllemose og debuterte med Robert Levin i 1954. Hun giftet seg i 1948. I 1953 hadde Musikkonservatoriet jubileum og satte opp Tryllefløyten på Edderkoppen i Oslo. Der alternerte hun som Pamina. Men da Nattens Dronning ble syk, fikk hun den rollen i stedet.

Hennes gode venninne Ingrid Bjoner hadde fått kontakt med professor Lohman, og Erna studerte da med ham fra 1959 -1979. Ingrid og Erna studerte og bodde sammen i Tyskland. Etter Nattens Dronning rullet «snøballen» videre. Hun ble til tilbudt rolle i Norsk Operaselskap og så ble det turne med Tryllefløyten og rolledebut på Rogaland Teater i Stavanger. Den kritiske Pauline Hall skrev «hun er den eneste som kan føre seg på scenen».

I 1959 overtok Erna rollen «Nitouche» på Oslo Nye Teater etter den danske sangerinnen Gerda Gilbo. Samme år sang hun Grieg i Festspillene i Bergen. Da Kari Frisell ble syk overtok Erna hennes rolle og reiste med Festspillene på USA turne med stykket «Dans ropte fela» av Bartold Halle og Edith Roger. Toralv Maurstad var også med på turneen som tok 3 mnd med besøk i 26 stater og i Havana Operahus på Cuba. I 1960-årene var det festspill, oratorier, Rikskonsert og konserter for Oslo-skolene. En dag kom en henvendelse om å synge med skuespiller og sanger Frank Weylert , og det ble et langt og vellykket samarbeide og plateutgivelse. Så kom et tilbud fra Stora Teatern og Svenska Teatern .

Etter hvert sang hun med Jan Vogt, Clas Jacobsson, Per Skift, Sverre Holm og Arne Hendriksen både i Carmen og i Den Glade Enke som hun sang 333 ganger. Rogaland Teater kallet og hun ble der i mange år med Sommer i Tyrol, Fiolen fra Montmartre/O Mein Papa (1968), Spelemann på taket (1969), Flaggermusen (1970), Cosi van Tutte, Bortførelsen fra Seraillet, Boris Godunov etc. Hun sang også mye samtidsmusikk. En av dem var Knut Nystedt. Og det gjorde hun svært bra.

I årene 1970-1989 var hun førsteamanuensis ved Oslo Musikkonservatorium. De første årene holdt hun konserter ved siden av å undervise. Hun ble pensjonist derfra da hun var 66 år.

Hun ble tildelt Kongens Fortjenestemedale i 1998. I 2003 døde hennes mann som var i Odd Fellow Ordenen. Hun ble da boende alene i huset i Rogneveien i Nittedal. Hun var medlem i Oslo Musikk lærerforening eller Musikkped.Oslo helt til det siste. I Operaklubben Arie var hun Æresmedlem. Hit kom hun jevnlig på møter. Her ble hennes store bursdager feiret. Den siste var 95 årsdagen med stor feiring av Aries medlemmer og hennes operaelever. Erna var alltid i godt humør og hyggelig å besøke. Erna sa alltid at hun elsket alle i Arie og vi elsket henne.

Den 31.jan 2020 feiret hun sin 97. bursdag med 25 gjester på Døli bo og omsorgssenter. Hun satt da i rullestol, men var like åndsfrisk og glad. Operasanger Dieter fra Tyskland som hun har sunget med tidligere, kom og sang for henne. Erna var en populær dame og har vært til stor glede for oss i Arie. Hun døde 26.feb.Takk Erna, du var en perle som vi vil ta vare på og la skinne for oss fremover i livet.

Vår lunsj med Cecilie Barratt-Due

skrevet av Rune Knoff

«Jeg elsket New York, og gjør det fremdeles; har dere vært der? Jeg var student på Universitetet i Oslo og stormende forelsket i en ung amerikaner da jeg var 21. Det ble aldri alvor mellom oss, men da han dro fra Norge, slo tanken ned i meg: Jeg bare må til Amerika!

Et Fulbright-stipend virkeliggjorde ønsket og jeg havnet først i Lexington, Kentucky. Forholdene i denne sørstaten samsvarte nok ikke helt med hva jeg hadde forestilt meg. Jeg fikk til et skifte til New York City, til studier ved Manhattan School of Music! Forelskelsen var nærmest glemt; møtet med storbyen innfridde forventningene hva gjaldt puls og liv. Og mer til! Møtet med alt hva New York hadde å tilby av gallerier, konserter, opera- og ballettforestillinger, samt piknikene i Central Park, lærerne og medstudentene, amerikanernes mentalitet og væremåte - alt trivdes jeg med! Jeg forholdt meg til en viss grad til de mange advarslene og formaningene om hva man måtte gjøre og ikke gjøre for å unngå å komme opp i trøbbel. New York på syttitallet var full av farer, men jeg tenkte ikke mye på det. Dette var første gang jeg var borte fra foreldre og familie på egen hånd; målte min egen ballast i den store verden! Så skjer likevel dette:

Etter noen måneder fant jeg ut at klaverundervisningen ikke var så inspirerende som jeg hadde håpet. Jeg ble klar over at ingen pedagog jeg hadde truffet i Amerika kunne måle seg med Eline Nygård hjemme i Oslo! Jeg bestemte meg for å reise hjem til videre studier med henne.»

Fortellergleden er stor. Cecilie Barratt-Due har svart ja til Musikkpedagogens redaksjon til et intervju i anledning av at hun 25. januar rundet 70 år. Jeg har fått gleden av å føre intervjuet i pennen og inviterer til lunsj i Stensberggaten. Det er fredag 7. februar. For akkurat en uke siden ble Cecilie feiret med middag og konsert med 70 gjester på Barratt Due Musikkinstitut. En stor opplevelse for alle som fikk være tilstede, og for Cecilie et minne for livet! Jeg håper derfor et lite utvalg spise fra Gutta på Haugen og kake fra Pascal kan forlenge festfølelsen, akkompagnert av Darjeeling i husets vakreste porselen og en flaske Veuve Cliequot. Vi er tre til bords; Elise Kielland har også takket ja til selskapet! Damene uttrykker begeistring for oppdekkingen, og jeg er stolt over å ha to vakre og belevne kunstnere for meg selv på hjemmebane et par timer! Scenen er satt, og den er Cecilies!

«Jeg kjenner godt igjen følelsen av hvordan det var som ung for første gang å komme ut! Det å være borte fra alt som var kjent og ta inn og føle på alt som var nytt og annerledes», stemmer Elise i. Som blivende kunsthåndverker handlet det for henne om Paris.

«Jeg ble rett og slett voksen i New York. Kjempefort!» repliserer Cecilie.

Om ikke lenge skulle også Paris og London bli metropoler hun søkte seg til for perfektjonerende studier, nærmere bestemt hos Albert Ferber og Pierre Sancan. I Oslo fortsatte hun til hovedfag på Institutt for musikkvitenskap, med Eline Nygård som mentor. Musikkhøgskolen var etablert, og her studerte hun også en tid med Liv Glaser. Intense år med øving og fullt fokus på musikkfag og klaveret skulle lede frem til aula-debuten i 1976.

«Skal høydepunkter i livet skisseres, var denne tiden ett av dem! Det var knyttet en del forventning til min debut. Naturlig nok kanskje, en Barratt-Due som jeg var. Aulaen var full, og jeg må innrømme at jeg kjente på presset! Jeg sov ikke så mye de siste nettene før konserten; jeg blir alltid kjempenervøs. Debuten gikk fint, jeg var godt forberedt, og senere har det blitt en del konserter i aulaen og andre konsertsaler!» smiler Cecilie.

Trond Hanssen var fra tidlig på syttitallet heltidsansatt på Barratt Due Musikk institutt og spilte en viktig rolle i administrasjonen og som lærer i faget pedagogikk.

«Trond og jeg giftet oss i 1984, og vi flyttet inn i en fantastisk leilighet i Fougstadsgate 8 på St. Hanshaugen. Vi fikk tre barn - Camilla, Thomas og Sverre - og flyttet etter hvert til Hosle i Bærum. Trond og barna er det største for meg i livet, og det var en stor sorg for oss alle å miste Trond allerede i 2014. Du husker sikkert, Rune, at han ble alvorlig syk? Det har ikke vært lett å bli alene.»

Jeg husker, og jeg sørget på min måte. Som student på Barratt Due Musikk institutt var jeg takknemlig for min ped-lærer Trond, og jeg minnes ham som en eminent pedagog, og satte pris på hans vennlige og kloke vesen! Cecilies mor Else hadde jeg i bi-instrument klaver, opplevde hennes bror Stephan jr. som dirigent og interpretasjonslærer, og hennes tante Esthers årvåkne oppsyn fra andre etasje i det røde huset i Lyder Sagens gate 2 på Fagerborg. Jeg stortrivdes som student på instituttet, og jeg hadde en opplevelse av å bevege meg i et kulturelt sentrum hvor den klassiske musikken som kunstform fikk den sentrale og naturlige plassen, uavhengig av kunstig oppsatte aldersgrenser. Jeg var blitt godt voksen da jeg utdannet meg til vokalpedagog. Cecilie var der også hele tiden i disse fire årene, men det var mine medstudenter med klaver hovedinstrument som hadde gleden av å ha henne som lærer.

Cecilie har faktisk fra hun var 22 år undervist på Barratt Due, i takt med egen vekst som utøver og pedagog, på de ulike avdelingene ved instituttet. Hun tilhører tredje generasjon av Barratt-Due familien som har hatt sitt virke på instituttet, og hun har vokst opp der! Skolen, for å kalle den det, ble startet av hennes farmor Mary Barratt-Due og farfar Henrik Due. Den har utviklet seg fra å være en familiebedrift som ble regnet for å være banebrytende innenfor musikkpedagogikken, til på midten av åttitallet å bli en stiftelse viden kjent, ikke bare i Norge men også i Europa, med høgskolestatus og et ledende talentutviklingsprogram. Instituttet har i dag om lag 60 pedagoger knyttet til sin virksomhet, over 500 elever og studenter på de ulike trinnene, og det produserer årlig mer enn to hundre konserter. Barratt Due har eget symfoniorkester, Juniororkesteret, og et svært godt kammerorkester!

Cecilie snakker litt om utviklingen som har ført til at nivået på de beste utøverne er blitt svært høyt. Hun fremhever musikkgledden som det sentrale for henne personlig, og hun ser med litt blandede følelser på en utvikling som fører med seg konkurranse- og prestisjefag. Cecilie har selv vært med på å utvikle institusjonen, forstår mekanismene, og berømmer sin bror Stephan jr. for alt han har tilført instituttet de senere årene.

«Apropos det røde huset i Lyder Sagens gate! Du må fortelle litt om hvordan det var å vokse opp i dette huset, i dette miljøet!» skyter Elise inn, som også som barn mottok undervisning der. Selv sitter jeg og undrer meg litt på hvor mye i Cecilies liv som har skjedd på grunn av og hva som kan tenkes å være på tross av bakgrunnen! Å være omgitt av sterke musikkpersonligheter på alle kanter som hun var fra begynnelsen av sitt liv, kan tenkes ikke bare å ha vært lett! Og familiebakgrunnen handler ikke bare om musikkpersonligheter. Jeg har latt meg fortelle at alt kanskje startet med Thomas Ball Barratt, som kom fra England hvor han ble født i 1862. Etter å ha virket som pastor i metodistkirken i noen år, brøt han med denne og grunnla i 1906 Pinsebevegelsen i Norge og Europa! En kan vel ikke snakke om noe nødvendigvis genetisk her, men det handler i hvert fall om kraftfulle føringer!

«Det er morsomt at dere spør om alt dette! Hvor å starte? Ja, sterke personligheter har det blitt mange av, og det har aldri vært kjedelig! Det er riktig at min oldefar startet pinsemenigheten i Norge. Han valgte å følge sitt kall og å bli predikant, men han var også en utpreget kunstnertype, og valget var ikke bare enkelt for ham. Han og hans hustru Laura gledet seg derfor over datteren Marys utøvende talent og sørget for at hun fikk utvikle seg musikalsk. De fikk åtte barn, men kun fire vokste opp.

Fjorten år gammel mottok Mary et stipend som tok henne til Roma og som resulterte i syv år med studier ved Accademia di Santa Cecilia. Her studerte hun klaver med Giovanni Sgambati, som var en tidligere elev av Franz Liszt. Mary tok diplomeksamen i Roma i 1907. I tillegg til å være en meget dyktig pianist, var hun sterkt sosialt engasjert og spesielt opptatt av kvinners posisjon i samfunnet. Rettigheter hun kom til å kjempe for i hele sitt liv. Hun giftet seg med Henrik Due i 1916, og det var da de flyttet inn i en treroms leilighet i Vallegaten 18 i Oslo i 1927 at de grunnla instituttet. Etter å ha fått to barn, Esther og Stephan, kjøpte de huset i Lyder Sagens gate i 1931 og flyttet inn. De fikk således større plass til undervisnings- og konsertvirksomheten.»

Det er også i denne tiden at de tette båndene mellom Barratt Due Musikk institutt og Oslo Musikk lærerforening ble knyttet. Mary og Henrik engasjerte seg sterkt i musikk lærernes kår og statusen til utdanningen i musikk. Begge bidro de aktivt i arbeidet i foreningen og landsforbundet, hvor de hadde ulike oppgaver og verv.

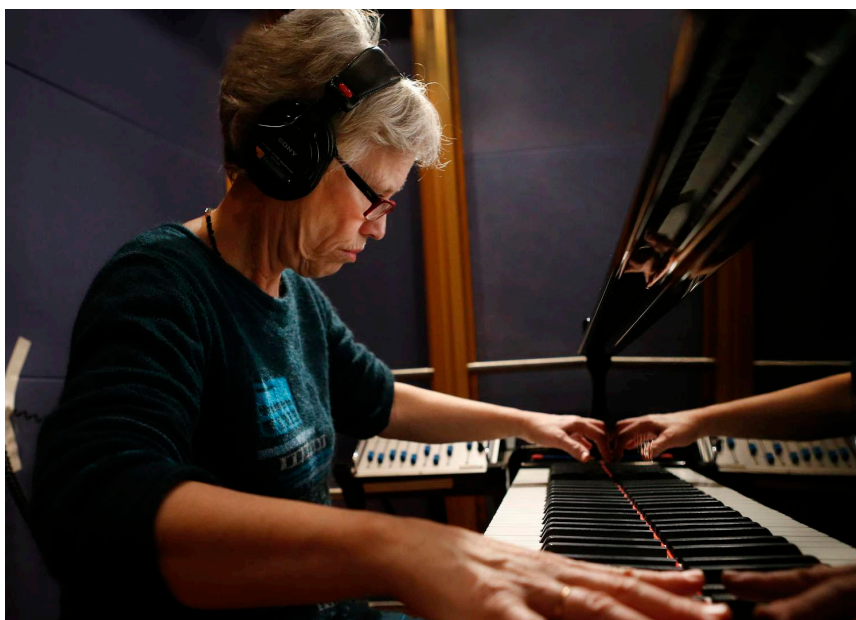
Elevkonsertene i instituttet kan betegnes som enestående, og huskonsertene under den annen verdenskrig dannet et kulturelt sentrum i byen i denne vanskelige tiden. Det var allerede fra 1928 at Esther og Stephan var med på konserter med foreldrene. Stephan var en begavet fiolinist. Han giftet seg med Else Holst og de fikk etter hvert fire barn der oppe i tredje etasje. Det femte kom også, men så sent at familien da hadde flyttet inn i Elses barndomshjem på Riis, forteller Cecilie videre. Tante Esther, dyktig pianist som sin mor, ble gift med fiolinisten og dirigenten Arvid Fladmoe, og de flyttet inn i andre etasje i Lyder Sagens gate. De fikk fire barn og bodde der livet ut.

«Jeg tror ideen om oppstart av musikkbarnehage og musikk i livets begynnelse gav seg nærmest selv!» ler Cecilie. At det yret av liv i det røde huset på bakkekammen litt ovenfor byen, hersker det ingen tvil om!

Selv ler jeg ved tanken på at det ikke finnes et bøttekott som ikke har blitt brukt som øverom for en trengende musikkspire. Og toleransen for lyd og dissonans i tide og utide må ha fortonet seg like naturlig som smør på skiven!

Fra Grieg/Ibsen prosjekt

I fra 1970 til 1985 var det Esther Fladmoe og Stephan Barratt-Due som ledet instituttet. Som far, så sønn. Stephan sr. engasjerte seg sterkt i driften av Musikk lærerforeningen, og det var Stephan sr. som var styrets leder i noen av de årene man arbeidet med restaureringen av Josefinesgate 15. Stephan sr. holdt festtalen ved innvielsen av Musikk lærernes Hus i 83. Det var Mary som elleve år tidligere hadde klart å overbevise Alf Hurum om at huset best kunne komme til betydelig nytte ved å skjenke det til Oslo Musikk lærerforening. Underholdningen fra podiet på innvielses-seremonien var det Cecilie i samspill med Stephan jr. som besørget!

«Som dere skjønner, mye er nok på grunn av! Musikk har alltid vært der! Musikk lærerforeningen har alltid vært der i mitt liv! Det var nok utenkelig at jeg ikke skulle holde på med musikk. Jeg var også glad i ballett og i å danse da jeg var ung, men farmor oppmuntret meg nok ikke like meget til å gå av gårde til ballettimene, som hun oppmuntret mitt pianospill.»

Cecilie mottok sin første undervisning av Dag Kristoffersen, den gang en eldre mann som var knyttet til Barratt Due. Den virkelig store inspirasjonen til å øve kom da hun begynte å ta timer med sin tante, Esther Fladmoe. Spillegleden, kunnskapsnivået og talentet førte henne til opptak ved Institutt for musikkvitenskap ved Universitetet i Oslo, og det var her Cecilie fikk Eline Nygård som pedagog. Lærer- elev relasjonen utviklet seg også til et vennskap som skulle vare helt til Eline gikk bort i 2011.

Vi spør Cecilie om hva som var så unikt ved Eline? Alle vi møter som snakker om Eline beundret henne og respekterte henne høyt. Eline Nygaard var i likhet med Mary Barratt-Due også æresmedlem av Oslo Musikk lærerforening. Det faktum at hun førte over femti pianister frem til debut sier en del:

«For meg var det viktigste hennes nøkterne og ujålete vesen, hennes naturlige autoritet i kraft av eget spill og hennes formidlingsevne. Det faktum at jeg alltid visste hva jeg skulle øve på etter timene, og hvordan jeg skulle øve. Hennes måte å instruere på; bevisstheten om hele bevegelsesapparatet; sittestilling, armer, hender, leddfølelse etc. Eline var opptatt av hvordan teknikk ikke bare handler om å spille fort og sterkt, men om å få instrumentet til å synge ved å skape og lytte til klangen. Det var stadig nye detaljer som kunne utforskes og aspekter ved musikken man kunne trenge dypere inn i.

Dette arbeidet tok selvfølgelig mye tid, men gleden over etter hvert å mestre detaljene i de store linjene, var en stor og betydningsfull opplevelse for meg. En glede og en gave jeg håper at jeg også klarer å formidle til mine egne elever!»

Lunsjen har etter innledende patéer og oster beveget seg over til kaffe og kake! En antydning til uro i kroppen til min jubilerende gjest forteller meg at rammen for besøket nok tøyes mot en avslutning.

Vi spør avsluttende om hun nå ved fylte 70 har planer om å gå av med pensjon?

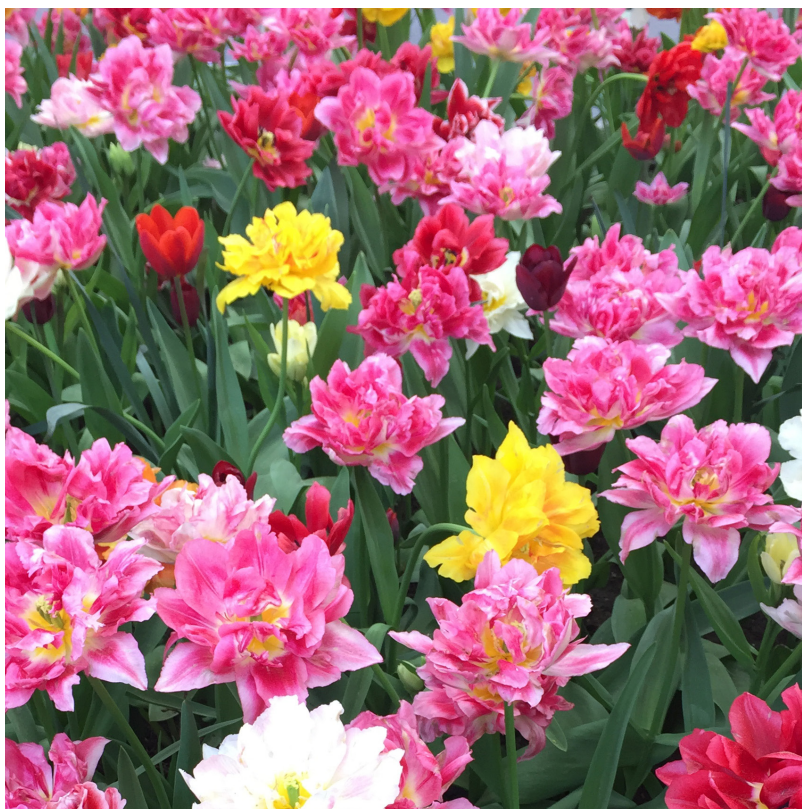
På Barratt Due kan man arbeide til man er 72, er svaret, og hun har foreløpig ikke konkret satt noen sluttdato. Pianisten Cecilie Barratt-Due får fremdeles forespørsler og tilbud om konserter og konsertforedrag, og hun elsker å øve! Hun beskriver seg selv som romantiker når det gjelder musikksmak. Komponister som Robert Schumann, Johannes Brahms, Agathe Backer-Grøndahl, Edvard Grieg og Sergeij Prokofiev vies mye av hennes tid fremdeles. Cecilie har også laget flere

konserthforedrag, blant annet ett om sin farmor Mary. Min tanke er at kanskje Musikkpedagogene burde kjenne sin besøkelsestid her og be om en opptreden?

Cecilie har og har hatt stor glede av å musisere sammen med sine barn: Sverre er cellist i Kringkastingsorkesteret, Thomas, som er utdannet psykolog, er også en habil fiolinist og Camilla har hovedinstrument akkordeon. Camilla er en aktiv performance-kunstner, komponist og lyddesigner og bor i Berlin. Barna ble stimulert musikalsk av begge foreldrene. Den virkelige underholdningsmusikeren hjemme da barna vokste opp var Trond, som også spilte piano. Han hadde ikke noen formell musikkutdanning, han bare kunne alt allikevel forteller Cecilie begeistret!

Musikkpedagogene sendte blomster på fødselsdagen til Cecilie. For disse takker hun. Vi på vår side, hennes kolleger og venner - hennes beundrere; vi håper på å få beholde henne i vår midte i mange år. Hun er den som med sitt medlemskap i Musikkpedagogene fremdeles holder tradisjonen med nært knyttede bånd mellom våre institusjoner ved like. I tillegg er det flere av våre medlemmer som arbeider på Barratt Due, og som nok vil gjøre det i årene fremover!

På vegne av Musikkpedagogene takker jeg Cecilie
for hennes engasjement og innsats hos oss,
med intervjuet for sjansen til økt innsikt,
gratulerer henne igjen i hennes jubileumsår
og ønsker et varmt:
På gjensyn!

Aktivitetkalender 2020

23. april **UTSATT - Årsmøte MPOslo kl 19.30**
5. juni **Sommerfest MPOslo**
13. juni **Sommerkonsert MPOslo**
16. - 18. oktober **Samarbeidsprosjektet 2020. MPØstfold er arrangør**

VERVEKAMPANJE

Verv 3 nye medlemmer og få ett års gratis medlemskap i Musikkpedagogene Norge. Alle som ønsker å bli medlem må sende inn søknad med CV og bekreftelse på utdanning til de respektive lokallag eller direkte til MPNorge sitt sekretariat. De må også skrive navn på verver.

«TIPSTELEFONEN»

Nyhetsbrevets redaksjon tar gjerne imot tips og saker til nyhetsbrevet. Medlemmer kan også sende inn saker, kronikker, prosjekt og bilder (jpg) som er av interesse for alle medlemmer. Husk da å sende i word-format.

Vi i Musikkpedagogene ønsker alle våre medlemmer en god påske og så håper vi at denne spesielle våren blir så god som mulig for alle!

